

Arrest

**nr. 56 491 van 22 februari 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 augustus 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 augustus 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 15 oktober 2010.

1.3. Op 30 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ashkali, geboren in Fushë Kosovë en Kosovaars staatsburger. Twee jaar voor de oorlog in Kosovo verhuisde u naar Kotor (Montenegro) omdat u daar werk had. U verdiende veel meer en het leven was er gemakkelijker. Na drie à vier jaar veranderde de situatie echter. Er was minder werk dan vroeger en u verloor er uw werk. U ging naar Macedonië waar u hoopte dat het beter zou zijn. Dit was evenwel niet zo en na twaalf dagen keerde u terug naar Fushë Kosovë. U woonde daar met uw echtgenote M.(...) Z.(...) en uw drie kinderen. Na uw terugkeer in Kosovo probeerde u vruchteloos Kosovaarse identiteitsdocumenten te verkrijgen. Deze werden u omwille van uw etnische origine geweigerd. Daarnaast hadden uw echtgenote en uw zoon J.(...) heel wat medische problemen. J.(...) heeft een aangeboren oogprobleem en uw echtgenote had problemen aan haar buik door een ontsteking waarvan de oorzaak niet achterhaald kon worden. Voorts werd u er uitgescholden door Albanezen omwille van uw donkere huidskleur en omdat ze dachten dat u voor de Serviërs werkte in Montenegro. Uw kinderen gingen niet naar school omdat ze niet geaccepteerd werden. Men zei u dat er voor uw kinderen geen plaats was. In Fushë Kosovë was er voor u weinig werk. Daarom ging u nog af en toe terug naar Montenegro om er te werken, maar ook daar was er niet genoeg werk. In het laatste jaar voor u naar België kwam werd u in Fushë Kosovë door een viertal Albanezen door wie u geïdoleerd werd één keer in het bijzijn van uw echtgenote aangevallen. Omwille van het geheel van deze problemen verliet u samen met uw gezin op 1 augustus 2010 Kosovo. Op 4 augustus 2010 kwamen jullie aan in België, waar u nog diezelfde dag asiel aanvraagde. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw geboorteakte, uw huwelijksakte, de geboorteakte van E.(...) en de geboorteakte van uw zoon J.(...), allen uitgereikt in Nis op 20 september 2006; de geboorteakte van J.(...), uitgereikt in Nis op 21 september 2006; en enkele Belgische medische documenten betreffende de medische problemen van u en uw familieleden.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen en tussen uw verklaringen en die van uw partner, die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zet. Zo verklaarde u op Dienst Vreemdelingenzaken dat u als etnische Albanees problemen had met andere Albanezen omwille van uw donkere huidskleur. Ze beschouwden u als Roma of Ashkali (verklaring DVZ, vraag 6; CGVS-vragenlijst, vraag 2.7, 3.4 en 3.5). Later verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u geen Albanees, maar Ashkali bent (CGVS, p. 2). Geconfronteerd met deze ernstige tegenstrijdigheid, verklaarde u wel degelijk Ashkali te zijn. U zou enkel gezegd hebben Albanees te spreken (CGVS, p.2). Dit is geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid, gezien uit uw administratieve dossier duidelijk blijkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken meermaals verklaard heeft dat u Albanees bent. Dit wordt overigens bevestigd door uw echtgenote M.(...) Z.(...) die op het Commissariaat-generaal expliciet verklaarde dat u Albanees bent. Ze wist overigens niet wat het woord “Ashkali” betekent. Voor haar was er immers niet meteen een onderscheid tussen “Ashkali” en “Albanees” (CGVS echtgenote, p. 4). Bovenstaande bevindingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw beweerd etnische origine.

Er kan voorts geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat, hoewel u in Kosovo identiteitsdocumenten aanvraagde, men omwille van uw etnische origine deze identiteitsdocumenten, waaronder geboorteaktes en een identiteitskaart, weigerde af te leveren (CGVS, p. 9). Deze verklaring valt vooreerst niet te rijmen met uw verklaring dat u ongeveer een jaar voor het gehoor op het Commissariaat-generaal in Kosovo ging stemmen (CGVS, p. 11). Een deelname aan verkiezingen als kiezer impliceert immers noodzakelijkerwijs dat men in het bezit is van identiteitsdocumenten. Daarnaast valt uw uitleg waarom u niet over Kosovaarse identiteitsdocumenten beschikt slechts moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt immers dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoner van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo stelde ze de leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Ook het UNHCR initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer het actieplan ‘Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo’, dat in september 2006 werd opgestart. Dit houdt ondermeer in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van

ongedocumenteerde aanvragers. Dit actieplan voor de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren is ondertussen een succes geworden. Van de ongeveer 10.000 Roma, Ashkali en Egyptenaren die in 2006 het risico liepen op staatloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd. In Kosovo Polje kunnen de RAE éénmaal per week terecht bij de NGO 'Civil Rights Program – Kosovo' (CRP/K), die een bureau heeft in het centrum voor samenwerking en integratie 'Fidan Lahu' en nauw samenwerkt met het UNHCR voor de implementatie van bovengenoemd actieplan. Dat u ondanks deze concrete maatregelen niet over Kosovaarse identiteitsdocumenten beschikt, werpt dan ook ernstige twijfels op over uw daadwerkelijk verblijf in Kosovo tot in 2010.

Gezien er zowel aan uw beweerde etnische origine, als aan uw recent verblijf in Kosovo ernstig getwijfeld dient te worden, komt ook de geloofwaardigheid van uw bewering dat u omwille van uw etnische origine in de loop van het jaar voor uw komst naar België eenmaal door Albanezen aangevallen werd op de helling te staan. Dit wordt bovendien bevestigd door de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Fushë Kosovë in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Dat de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde incident ondermijnd wordt, blijkt tevens uit enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote. U verklaarde dat vier Albanezen u achter het treinstation aanvielen. U verklaarde aanvankelijk dat u de namen kende van uw belagers, maar dat u ze niet wou noemen uit vrees voor problemen bij een eventuele terugkeer. Uiteindelijk noemde u slechts één naam, X(...), en verklaarde u dat u de andere namen niet kende (CGVS, p. 12-13). Volgens uw echtgenote ging het evenwel om drie mensen van wie jullie de naam niet kenden. U werd aangevallen in de buurt van de post en er was geen treinstation in de buurt (CGVS echtgenote, p. 6-7).

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onafdoende beroep kon doen (of bij een eventuele terugkeer zou kunnen doen) op de hulp of de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Vooreerst kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde politieklacht. Naast het feit dat de geloofwaardigheid van het door u beweerde incident ernstig op de helling staat (cf. supra), komt eveneens de geloofwaardigheid van uw politieklacht op de helling te staan door een voorname tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote. U verklaarde immers naar aanleiding van dit incident klacht ingediend te hebben (CGVS, p. 14), terwijl uw echtgenote beweerde dat jullie geen klacht durfden in te dienen (CGVS echtgenote, p. 7). Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat de politie u verzekerde de daders te zullen oppakken en dat u niet wist waarom de politie de daders niet opgepakt hebben (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt dan ook niet meteen een onwil vanwege de Kosovaarse politie om in het kader van uw zaak actie te ondernemen. Dat er niet meteen resultaat was, kan te wijten zijn aan verschillende factoren, zoals ondermeer onbekendheid van de daders, gebrek aan getuigen, etc. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn,

integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat RAE in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

U haalde aan Kosovo te hebben verlaten omdat u er geen werk had. U verklaarde dat er in Kosovo bijna nergens werk was. Iedereen had problemen, maar Albanezen gaven liever geen werk aan Ashkali (CGVS, p. 10, 17-18). Naast het feit dat u noch uw recent verblijf in Kosovo noch uw etnische origine aannemelijk gemaakt heeft, dient er vastgesteld te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de RAE-gemeenschap in Kosovo zich inderdaad in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg...). Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem (cf. supra). Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn en die wél over identiteitsdocumenten beschikken, zich echter probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden. Zij kunnen in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. U heeft – zoals hierboven reeds aangehaald – niet aannemelijk gemaakt waarom u niet over Kosovaarse identiteitsdocumenten zou kunnen beschikken.

Betreffende uw verklaring dat uw kinderen niet naar school konden omdat ze niet in aanmerking kwamen en dus niet ingeschreven werden - telkens werd er u verteld dat er geen plaats was voor uw kinderen - (CGVS, p. 15), dient er allereerst opgemerkt te worden dat volgens uw echtgenote de kinderen wel degelijk ingeschreven waren in een school, maar dat ze niet altijd gingen omdat jullie geen geld hadden (CGVS echtgenote, p. 7). Er kan dan ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw kinderen in Kosovo niet naar school konden. Hoe dan ook kan worden opgemerkt dat het onderwijssysteem in Kosovo openstaat voor leden van de RAE-gemeenschap, maar dat het niet te ontkennen valt dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van de RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. De multi-etnische school van Bresje, bijvoorbeeld, "Sveti Sava", wordt 's morgens gebruikt door Servische en Roma-leerlingen en in de namiddag door Albanese, Ashkali en Egyptische leerlingen. Verder kunnen de RAE terecht in het centrum voor samenwerking en integratie "Fidan Lahu", een koepelorganisatie dat als centrum dient voor verschillende NGO's van minderheden. De NGO's in het centrum, zoals Balkan Sunflowers, Health for All en het Civil Rights Program – Kosovo (CRP/K), leggen zich toe op onderwijs, gezondheid en hygiëne, jeugdwerking en integratie van vrouwen. In het centrum is er eveneens een school voor RAE-leerlingen. Het betreft hier het grootste leercentrum van de NGO Balkan Sunflowers in Kosovo, dat ongeveer 300 kinderen per dag helpt en onder meer voorziet in huistaakbegeleiding en een taalclub.

Ten slotte organiseerde de OSCE van 2004 tot 2007 inhaalklassen voor RAE-kinderen uit de gemeente.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is bijgevolg gericht op de integratie van de RAE-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt bovendien expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de RAE. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet, d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

U haalde ten slotte nog de medische problemen van uw zoon J.(...) en uw echtgenote Z.(...) aan. Uw zoon had een aangeboren oogprobleem en tijdens een consultatie bij een dokter in Kosovo werd verklaard dat hij geopereerd zou moeten worden. Dit heeft u echter niet gedaan omdat u geen geld had (CGVS, p. 15-16). Uw echtgenote had eveneens medische problemen. Hoewel ze verschillende dokters raadpleegde, is de oorzaak ervan niet duidelijk (CGVS, p. 16). Deze problemen staaft u aan de hand van diverse Belgische medische attesten. De door u aangehaalde problemen zijn evenwel louter van medische en/of economische aard en houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Gezien deze door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van dezelfde wet, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit, oorspronkelijke afkomst uit Kosovo en uw burgerlijke staat worden immers niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van artikel 1 §A, lid 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet, minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is en de motivering geen steek houdt en minstens getuigt van een zeer onvolledig of gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier. Hij onderneemt een summiere poging om een aantal motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen en meent dat hij erkend dient te worden als politiek vluchteling overeenkomstig artikel 1 §A, lid 2 van de Conventie van Genève vermits de problemen in Kosovo voor iedereen bekend zijn.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij als etnische Albanees problemen had met andere Albanezen, die hem omwille van zijn donkere huidskleur beschouwden als Roma of Ashkali, terwijl hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij geen Albanees maar Ashkali is en hij geen afdoende verklaring biedt voor deze tegenstrijdigheid, temeer zijn echtgenote op het Commissariaat-generaal expliciet verklaarde dat hij Albanees is, (ii) voorts geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat, hoewel hij in Kosovo identiteitsdocumenten aanvroeg, men omwille van zijn etnische origine deze documenten weigerde af te leveren, vermits deze verklaring vooreerst niet te rijmen valt met zijn verklaring dat hij ongeveer een jaar voor het gehoor op het Commissariaat-generaal in Kosovo ging stemmen en daarnaast zijn uitleg waarom hij niet over Kosovaarse identiteitsdocumenten beschikt slechts moeilijk in overeenstemming te brengen is met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE als inwoner van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen, (iii) gezien er zowel aan zijn beweerde etnische origine als aan zijn recent verblijf in Kosovo ernstig getwijfeld dient te worden, ook de geloofwaardigheid van zijn bewering dat hij omwille van zijn etnische origine in de loop van het jaar voor zijn komst naar België door Albanezen aangevallen werd op de helling komt te staan, overweging die wordt bevestigd door de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, zoals omstandig wordt uiteengezet, alsook door de vaststelling dat verzoeker en zijn echtgenote enkele tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd omtrent dit beweerde incident, (iv) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen of onafdoende beroep kon doen (of bij een eventuele terugkeer zou kunnen doen) op de hulp of de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (v) uit informatie blijkt dat de RAE-gemeenschap in Kosovo zich inderdaad in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch de RAE die geregistreerd zijn en die wél over identiteitsdocumenten beschikken zich over het algemeen probleemloos tot de autoriteiten kunnen wenden en in principe op basis hiervan hun rechten kunnen laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening en verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt waarom hij niet over Kosovaarse identiteitsdocumenten zou kunnen beschikken, (vi) weinig geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat zijn kinderen in Kosovo niet naar school konden aangezien hij en zijn echtgenote hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afleggen en bovendien acties op het getouw worden gezet om de integratie van de RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren en ook inzake onderwijs het beleid gericht is op integratie en niet op discriminatie, (vii) gelet op het voorgaande, kan worden gesteld dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet en bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de vluchtelingenconventie en de algemene situatie in Kosovo evenmin van dien aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (viii) ook UNHCR, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* van 9 november 2009, benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele merites moeten worden beoordeeld, (ix) de medische problemen van zijn zoon J. en zijn echtgenote Z. geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van

Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van dezelfde wet en (x) de overige door hem neergelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande overwegingen vermits zijn identiteit, oorspronkelijke afkomst uit Kosovo en burgerlijke staat niet worden betwist.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 november 2010 (CG nr. 1017036), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. In het verzoekschrift betwist verzoeker dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard etnisch Albanees te zijn en stelt hij steeds te hebben volgehouden Ashkali te zijn. Volgens verzoeker zal er vermoedelijk sprake geweest zijn van een vertaalprobleem. Wat betreft de verklaringen die zijn echtgenote ter zake aflegde, stelt verzoeker dat zij het verschil niet kent tussen de begrippen Ashkali en Albanees.

Dergelijk verweer kan geenszins overtuigen. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken, gevraagd naar zijn etnische afkomst, stelde 'Albanees' en hij ook op de vraag naar de etnische afkomst (eventueel clan) van beide ouders 'Albanees' antwoordde. Gevraagd om een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of risico, stelde verzoeker in ondubbelzinnige bewoordingen: *"Ik ben Albanees van origine. We spraken thuis altijd Albanees. Niemand heeft ooit Roma gesproken in onze familie. De huidskleur is in onze familie bruin en ik ben zelfs donkerbruin, ik ben de donkerste van de familie. Hierdoor werden we door de Albanen als Roma en Ashkali beschouwd."* (administratief dossier, stuk 8, p. 1-2). Deze verklaringen zijn niet voor interpretatie vatbaar en zijn manifest tegenstrijdig met verzoekers bewering voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van Ashkali-origine te zijn (gehoor CGVS, p. 2). Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat, na het invullen van de vragenlijst, het verslag aan verzoeker werd voorgelezen in het Albanees en hij dit zonder voorbehoud heeft ondertekend en aldus te kennen heeft gegeven dat dit overeenstemt met de inlichtingen die hij heeft verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht zijn. De door verzoeker gesuggereerde vertaalproblemen kunnen dan ook niet worden aanvaard. Voorts kan de opmerking dat zijn echtgenote het verschil niet zou kennen tussen de begrippen Ashkali en Albanees, ter verschoning van het feit dat zij tijdens haar gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eveneens heeft gesteld dat verzoeker etnisch Albanees is, bezwaarlijk ernstig worden genomen. Zo verzoeker en zijn echtgenote daadwerkelijk van Ashkali origine zouden zijn, hetgeen zij ter terechtzitting volhouden, acht de Raad het volstrekt ongeloofwaardig dat zijn echtgenote niet zou weten wat het woord Ashkali betekent en dat zij het verschil niet zou kennen tussen de begrippen Ashkali en Albanees (gehoorverslag echtgenote stuk 3, p. 4 *"Naam partner? M.N. (...) Wat is zijn etnische origine? Albanees. Is uw man Albanees of Ashkali? Ik begrijp het niet goed, hij is Albanees. Voor mij is Ashkali hetzelfde als Albanees. Wij spreken Albanees. (...) Kent u het woord Ashkali, weet u wat het betekent als u zegt dat u Ashkali bent? Ik weet het niet. (...)"*).

2.4. Waar verzoeker stelt de waarheid te spreken wanneer hij stelt geen identiteitsdocumenten te hebben bekomen, kan de Raad slechts vaststellen dat hij blijft steken in het louter herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen in dit verband, waarmee hij echter niet vermag de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en die stellen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering als zou hij omwille van zijn etnische origine geen identiteitsdocumenten hebben of kunnen bekomen, te ontkrachten.

2.5. Voorts merkt verzoeker op dat, omdat hij niet werd geloofd op het punt van zijn etnische origine, evenmin wordt geloofd dat hij werd aangevallen. Hij voert aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hier vertrekt van verkeerde premissen daar hij wel degelijk Ashkali is en hij ook wel degelijk werd aangevallen door Albanezen. Ook hier komt verzoeker niet verder dan het uiten van blote beweringen en het herhalen van zijn asielmotieven, wat niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Gelet op hoger aangehaalde tegenstrijdigheden in verzoekers opeenvolgende verklaringen en gezien de verklaringen ter zake van zijn echtgenote, kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluiten dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde Ashkali-origine ondermijnd wordt. Aangezien het tevens niet plausibel is dat verzoeker niet over Kosovaarse identiteitsdocumenten beschikt, zodat eveneens ernstig kan worden getwijfeld aan zijn daadwerkelijk verblijf in Kosovo tot in 2010, concludeert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de aanval op verzoeker door etnisch Albanezen in Fushë Kosovë een jaar voor zijn komst naar België. Dit klemmt des te meer daar verzoeker en zijn echtgenote onderling tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over dit incident, in het bijzonder omtrent het aantal belagers, hun namen en de plaats van de aanval. De argumentatie in het verzoekschrift dat zijn echtgenote bedoelde dat verzoeker werd aangevallen door verschillende Albanezen en meende dat het juiste aantal geen belang heeft, doet geen afbreuk aan en biedt geen verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden betreffende de plaats van de aanval en het feit of zij de namen van de belagers al dan niet kennen.

2.6. Tot slot benadrukt verzoeker dat de Ashkali op papier misschien rechten hebben doch niet in realiteit en poneert hij dat het duidelijk is dat hij gezien zijn Ashkali-origine geen hulp kan krijgen en men integendeel juist omwille van de Ashkali-origine problemen krijgt in Kosovo.

Aan de hand van dergelijke niet-gefundeerde blote beweringen toont verzoeker geenszins aan dat de uitgebreide informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet correct zou zijn en slaagt hij er evenmin in om de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de algemene veiligheidssituatie voor RAE in Kosovo en aangaande de beschermingsmogelijkheden ten aanzien van RAE in Kosovo te ontkrachten. De Raad stelt vast dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, gebaseerd is op verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, waaronder de in Kosovo aanwezige internationale organisaties zoals de OVSE, UNHCR, EULEX en ICO, plaatselijke vertegenwoordigers van NGO's en 'community leaders' van Roma, Ashkali en Egyptenaren. Gelet op de veelheid van bronnen waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gebaseerd en die eensluidend zijn wat betreft de situatie van RAE in Kosovo, concludeert de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden kon besluiten dat, zelfs indien enig geloof zou worden gehecht aan verzoekers Ashkali-afkomst en de door hem voorgehouden problemen – quod non – hij niet aannemelijk maakt dat hij zich omwille van zijn Ashkali-origine niet of onvoldoende zou kunnen beroepen op de hulp of de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Vooreerst blijkt uit de gehoorverslagen dat verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over het feit of verzoeker al dan niet klacht heeft ingediend bij de politie naar aanleiding van de aanval op zijn persoon, vaststelling waarvoor in het verzoekschrift overigens niet de minste verklaring wordt geboden. Voorts wordt in de bestreden beslissing op omstandige wijze uiteengezet dat uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beschouwd, dat ook RAE in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen neerleggen bij de politie en dat Eulex en de Kosovaarse politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De loutere beweringen in het verzoekschrift doen geen afbreuk aan deze overwegingen. De Raad benadrukt te dezen nog dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en

evenmin kan aannemelijk maken waarom hij onvoldoende beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond verklaard worden.

2.7. De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in onderhavig verzoekschrift geen argumenten aanbrengt die de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de actuele (veiligheids)situatie van de RAE-gemeenschap in Kosovo, op basis waarvan wordt besloten dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de vluchtelingenconventie en de algemene situatie in Kosovo evenmin van dien aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerleggen. De motivering dienaangaande, die steun vindt in het administratief dossier, blijft derhalve onverminderd overeind en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS